

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. S. Spiritus, & S. Thomas Apostolus, SS. Eucharistiam præbe[n]tes:
itemq[ue] dignè & indignè communicantium discrimen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Prou. 3. 32. uator, quia *cum simplicibus sermocinatio eius*. Qui etiam S. Dionysio, cum Rustico & Eleutherio socijs, in carcere, detento, & mox ad martyrium ituro, cunctis, qui doctrinæ eius audiendæ gratia aderant, spectantibus, ingenti luce, & Angelorum multitudine circumdatus. sanctum panem porrigens, dixit: *Accipe hoc, mi chare, quod mox complebo tibi, unâ cum Patre meo, quoniam mecum est maxima merces tua, & his, qui audierint te, salus in regno meo*. Hæc, dum Missam, iam tum Apostolorum tempore, in custodia, faceret D. Dionysius, euênere. *Tu enim, ô Deus, fecisti priora, & illa post illa cogitasti: & hoc factum est, quod ipse uoluiti*.

XIII.

Verùm neque Spiritus Sanctus deest, Eucharistiam desiderantibus. Siquidem, ut, in vita SS. Martyrum Faustini ac Iuuitæ, habetur, cum prædicti martyres Secundum militem, Mediolani, baptizassent, & sacrâ etiam communione, ex eo, membrum Ecclesiæ facere uoluissent, sed panis deesset, ex quo sacramentum conficerent, à columba alite rostro delatum accepere, eique sumendum præbuere, sacrum esse minimè dubitantes, qui sic afferbarur. Et facile fuit credere, Spiritum S. fuisse, quem etiam Ioannes Baptista *descendentem, quasi columbam, de cælo uidisse se testatus est*. Certè, cum trium diuinarum personarum simplex, uniceque substantia separari non possit, apud eundem, Pater, & Spiritus Sanctus mansionem facit, apud quem Dei Filius diuertere, non dedignatur. Quare huius diuini Spiritus est, homines ad crebro communicandum & incitare, & iuuare, ut dignè communicent. Nam indignis, meritò cælum claudit, ne manna hoc inde descendat. Cur enim non faceret? cum Apostoli id scribantur, fecisse. Nam, coronidis loco, adijciam, quod à multis probatis scriptoribus refertur, Anno scilicet Christi 1121. Ioannem Indorum Patriarcham uenisse, & Callisto Pontifici, Cardinalibus Prælatisque alijs, in consistorio publicè, summa cum fide, narrauisse, suo quidem tempore, S. Thomam Apostolum, quotannis, populum, sua manu, communicauisse. &, qui dignis sacramentum porregerat, ab indignis id retraxisse. Quod iudicium discriminè etiam uidit olim Ammonæ presbyter sacris operans. Angelus enim ad dexterum altaris cornu astans, dignè communicantium nomina in librum referebat; eorum autem, qui synaxi se subduxerant, nomina conspexit deleri, qui triduo inde mortui sunt. Si oculos Ammonæ haberemus, quàm multos indignè ad altare

acce-

Helinand. in
Chron. Io.
Naucler.
vol. 2. gen.
38. Staple-
ton. in Col-
lekt. de S.
Thoma &
Petr. Riba-
deneira de
vitis SS. 21.
Decemb.

Pallad. in
hist. SS. PP.
c. 72.

accedentes conspiceremus, de libro vitæ deleri? Admiranda Dei patientia est, qui ordinariè non vult à sacerdote communicante cognosci discrimen dignè, indigneque communicantium, neque retrahi manum, etiamsi Iudas aliquis, hoc est, avarus, proditor, aut sacrilegus, impuro ore, SS. Eucharistiæ sacramento inhiet. Impunè id se isti facere putant, quia non statim puniuntur. Sed, ò Deus, omnes via tua parate sunt, & tua iudicia, in tua providentia posuisti. Iudith 9.5.

Hoc est iudicium Dei. Dignis etiam spiritualement dat escam, in tempore opportuno, indignos vel in hac plectit vita, vel in altera. Itaque qui manducat, & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit: non dyudicans corpus Domini. Quoniam futurum est iudicium, ait Mediolanensis Antistes, ut quemadmodum accedit unusquisque, causus reddat, in die Domini nostri IESV Christi: quia sine disciplina traditionis & conuersationis qui accedunt, rei sunt corporis & sanguinis Domini. Quid est autem reos esse, nisi pœnas dare sortis & mortis Domini? occisus est enim pro ijs, qui beneficium in irritum ducunt. Propterea inter vos multi infirmi & acri, & dormiunt multi. Vi verum probaret, quia examen futurum est accipientium Domini corpus, iam hic imaginem iudicij ostendit, qui inconsideratè acceperant, dum febribus & infirmitatibus corripiebantur, & multi moriebantur, ut in his ceteri discerent, & paucorum exemplo territi emendarentur, non inultum scientes corpus Domini negligenter accipere, & eum, quem hic pœna distulerit, grauius tractatum iri, quia contempsit exemplum.

Possent eiusmodi diuinorum iudiciorum documenta, etiam in ceteris Christi sacramentis data adferri, sed ea passim alibi inferendi erit locus; & hæc ipsa sufficiunt, ad nos commonefaciendos, ut in Deo magis, quàm in hominibus confidamus, & in omnibus periculis, dicamus: Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis; itémque: Tibi derelictus est pauper, & orphanus tu eris adiutor, quia oculi tui in pauperem respiciunt, & propter miseriam inopum, & gemitum pauperum exurges, quando diuites dimittes inanes. Sicut enim auis implumes & se ipsos alere non valentes pullos, maiore cura, alit, & minùs sollicita est de ijs, qui iam euolare atque in pastum ire didicerunt; ita Deus maximè indigentes maximè iuuat. Hæc est gloria eius, hæc potentia & bonitatis magnitudo; posse rebus desperatissimis succurrere, & vno verbo, posse, quod alius nemo possit: sicut & medici præstantia.

XIV.
1. Cor. 11.
29.
S. Ambros.
in 1. Cor. 11.

XV.

Psal. 107. 13